

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventvales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de
Antverpiae, 1664

§. 6. Adde quod tam praeclara instrumenta non ideo confecerit Deus, ea
tantum vt essent in rerum naturâ, sed vt ea Naturam ipsam visibilemque
hunc mundum aptè dirigeret. Exponitur vtcumque quo modo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

Mal. 9. celis, hæc penitus considerantes exclamabis cum Dauide. attenden-
 Quia delectasti me Domine in facturâ tuâ, & in operibus manuum dum &
 tuarum exultabo. Quam magnifica sunt opera tua Domine! Et gratulan-
 hic quidem primus fructus est, quem ex consideratione instru- dum est
 mentorum diuini Artificis percipiems, si magnam de eo op- Artifici.
 nionem concipimus qui talibus vtitur instrumentis, licet ea ipsa
 non nisi superficie tenuis intelligamus: eo fere modo, quo via-
 torem illum non instrumentorum nauticorum peritia & scien-
 tia, sed sola inspectio, de naucleri sui industria tutum & securum
 reddidit, per eam quæ videndo excitabatur opinionem. Non e-
 nem non magnus esse potest, qui magna & præclara adhibet; ne-
 que non exacta ea, ad quæ conficienda, tam exacta, tamque su-
 blimia adhibentur instrumenta.

§. VI.

*Adde quod tam præclara instrumenta non ideo confecerit Deus,
 vt ea tantum essent in rerum naturâ, sed vt per ea naturam
 ipsam, visibilemque hunc mundum aptè dirigeret.*

36.

Gen. 1. Atque hoc quidem in præclarissimis illis corporibus præcipue spectandum est, ea non idcirco creata esse vt in rerum natu- Talia sunt
 certè hec
 instrumenta, ut Deus
 ipse ea ap-
 probaret.
 râ existerent solummodo, sed vt iis vteretur ad præclaram hanc vniuersi machinam dirigendam, hominumque aptandam com- moditatibus, qui eâ tanquam in naui vectores continentur. Il- lud modo considera, quâm accuratè instrumenta sua, vñibus & euentui rerum efformando applicet diuinus ille Artifex, qui ea ipsa tantâ industriâ & tam exacte confecit. Certe tam exacta è manibus eius prodiere, vt ea ipsem etiudarit eximiè, omni- que prædita probitate declararit iam ab ipso nascentis orbis ex- ordio. *Vidit Deus cuncta que fecerat, & erant valde bona.* non quòd eâ bonitate præstarent, quæ ad bene aut malè agendum, ac propterea ad laudem vituperiumque requiruntur; sed quod eiusmodi essent, quibus Deus secundum naturæ designatæ ordinem, vt posset aptè & commode assequendo fini à se præstituto, euen- tibusque rerum futurarum, secundum sua placita temperandis. Ita sane est, *vidit & Approbavit: etenim erant bona & valde bona.*

F 2

Hic

*Attende in
quos usus
in Deo v-
tatur.*

Hic verò rursus hæreo stupore defixus. Quis enim concipiat fines eos, quos sibi in hâc Vniuersi creatione, conseruatione, directioneque totæ creaturarum, quæ numero ut sic dicam infinitæ sunt, diuina Mens præstutit? quis item admirabilem illum modum, quô cuncta inter se commiscendo & quasi inuoluendo, tamen præstitutum sibi attingit scopum, rectè enaret? Id tantum dicere habeo. *Magnificata sunt opera tua Domine & Nimiris profunde factæ sunt cogitationes tue.* Sed quod perscrutari non possumus, admirari certè possumus & venerari.

*Cur sim
exponitur,
quo pæsto
ad suble-
maria Deus
lunam, so-
lemq; qua-
li instru-
menta om-
nis genera-
tionis &
conserua-
tionis ad-
hibent.*

Hoc saltem, licet abdita non intelligam, satis video; Solem instrumentum esse quô totum Deus illustrat orbem; Solem esse quô calorem præstat; Lunam verò quâ humorem frigusque confert: horum autem influxum mutuâ actione infractorum temperie, fœcunditatem omnem plantis animalibusque communicari. Istud video, quod ad Lunæ ascensum descensumque, certâ & ineuitabili lege Oceanus quantus quantus est turgeat, infleatur, ascendat; & rursus deturgeat, descendat, & quasi animos ponat; fluxuque aquarum & refluxu, motum illum æstumque causari tam necessarium purgando aëri, imo & aquis ipsis, ne nimia quiete torpidi & corrupti, exhalationibus suis orbem inficiant vniuersum. Video Solis motu quem cum firmamento communem habet, diem noctemque confici: ex obliquatione vero cursus proprij septentrionaliter orientali à principio Arietis, æstatem, hyemesque procedere: æstatem quidem ut calore matrunciant plantæ fructusque; hyemem vero, ut per frigus depresso plantarum vigore, illum ipsum radicibus extendendis fortiusque terræ infigendis, alimento denique sub terrâ quærendo & insugendo aptius impendant. Video Solem esse instrumentum quô vapores calore dissoluti, ex vasto attrahuntur oceano, vt sublimes ascendant, donec extra Solis reflexos è terrâ radios constituti, rursus frigore condensati in nubes coeant; quæ vento per exhalationes, aliis atque aliis locis excitato, toto aëre circumferuntur, tum ut umbracula sint propulsandis æstibus, tum etiam ut iterum in pluvias resolutæ, quasi haustra deseruant, quibus aquæ irrigandis agris terræque fœcundandæ, circumferantur.

Verum quid his inhæreo, tanquam aliquid pro rei dignitate dicatur? Rectè Ecclesiasticus. *Quis magnificabit eum sicut est ab initio?*

*initio? quis artem vniuersam enodabit, nisi is quem nihil latet,
& qui solus nouit omnia? Certè vt aliquid nouerimus, Multa
abscondita sunt maiora his, panae enim vidimus operum eius sub-
dit Ecclesiasticus; & hæc ipsa quæ videmus, quam tenuiter in-
telligimus! Quis id explicet quo pacto per hæc ipsa instrumen-
ta floribus, frugibus, arboribusque incrementa subministrentur,
folia, fructusque; & quidem per radices adeò informes & débi-
les, per quas quasi per anthlias, à Solis calore humores in altum
extrahuntur, quibus non tantum fruticis arboris úe truncus au-
geatur & alatur, sed qui tandem in omnis generis flores fructus-
que efformentur & effingantur, tam diuersæ magnitudinis, ca-
loris, imo odoris, & gustus, & ne quid oculis defit, pulchritudinis
tam varia & admirandæ?*

40. *Quis capiat artem, quâ per Solem, calidi humidique variam
temperiem, tam diuersa metallorum saxonumque corpora, suis
quæque in cauernis fabricet magnus ille artifex; quâ arte ada-
mantes induret, gemmasque ex leui formet roris stillicidio; quâ
industriâ, illic inter obscuras densasque nubes, niues, grandi-
nem, fulgura, fulminaque cudat, iisdem plane instrumentis qui-
bus cætera omnia, aliter tantum aliterque dispositis & applica-
tis? Deinde quo astu frigida calidis, humidis sicca committat
& commisceat, sic vt sese mutuo non destruant; & tamen iis ip-
sis, eam inducat in omnia quotquot extant corpora, quam per-
cipimus varietatem? Denique quis rationes comprehendat,
quibus inductus, huic Provinciæ vertatem quidem vini, alte-
ri frumenti feracitatem, olei aromatumue copiam largitus est
alteri, alteram verò non nisi in steriles extenderit myricas? Pro-
fetiò nimis profunde factæ sunt cogitationes tue. Domine, d' multa
abscondita sunt maiora his.*

Psal. 91.
Eccli. 43.

41. Psal. 91.

Illud tantum cum omni veneratione admirabundus dicam,
*Quia delectasti me Domine in facturâ tuâ. d' in operibus manuum
tuarum exultabo. Subsilit certè præ gaudio mihi eorū instrumen-
torum tuorum præstantiam dum contemplor; non enim ea pro-
curantur, nisi in magnos vsus procul dubio adhibenda. Et licet
ea penitus non intelligam, illud certè iam intelligo Tua esse, &
esse valde bona, melioremque longè esse, ea usibus suis aptantem
& adhibentem manum.*

42. *Deinde, cum iam perspiciam, tot tamque præclaris instru-
F 3. mentis*

Hinc exci-
ta in te
sanctam de-
Deo opinio-
nem.

*Teque ei
penitus su-
bincere in-
cepit.*

mentis instructum te, naturæ Auctor, Conseruator, & Director prudentissime, nihil iam restat aliud, nisi ut totum me gubernationi tuæ committam, securus mei, dum Tuus sum. Fateor, rationes sigillatim eorum quæ passim accident non intelligo; verum & stuporem meum imbecillitatemque non ignoro. Illud enim iam video, quod non sim qui mihi ipsi, ut maximè velim, ne vnicam quidem hyemem, nec astatem, immo nec vnicum quidem diem serenum aut pluuium possim efformare; nec minimam quidem auram ventumque, quantumuis rebus meis commodum, pro arbitratu meo effingere; ne tum quidem cum instrumenta omnia Sol, inquam, Luna, Planetæ, nubes, terraque ipsa, meæ potestati forent concredita. Quid igitur me vexo miser homuncio, quid me diuinis decretis, directionique cœlesti immisceo, animal mortale, nec satis diuinorum capax? Fateor, agnosco. Itaque me tibi prorsus committo diuina & Aeterna Mens; tu age, versa, dirige, pro ut visum fuerit magne Deus, tantum Proba me Deus & scito cor meum, & cognosce semitas meas; & vide si via iniquitatis in me est, & deduc me in viâ eternâ. & rursus. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis iniustitia.

Psal. 134

Psal. 118.

TRACTA-